

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 sierpnia 2013 r.

Poz. 5262

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.420.2013 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 7 sierpnia 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 594)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXVI/410/13 Rady Miejskiej w Świętochłowicach z dnia 28 czerwca 2013r. w sprawie Regulaminu udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie Miasta Świętochłowice, jako sprzecznej z przepisem art. 90f ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz.U. z 2004r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Świętochłowicach przyjęła regulamin udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie Miasta Świętochłowice, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

Użyte przez ustawodawcę w art. 90f ustawy sformułowanie „rada gminy uchwała regulamin” świadczy o tym, że ustalenie wszystkich niezbędnych elementów i zawarcie ich w treści przedmiotowej uchwały jest bezwzględny obowiązkem, od którego wskazany organ nie może się uchylić. Wymaga podkreślenia, iż ustawodawca wprost przewidział dwie formy udzielania zasiłku szkolnego, przyjmując w art. 90e ust. 2 ustawy, iż może on być przyznany w postaci świadczenia pieniężnego lub pomocy rzeczowej o charakterze edukacyjnym. Z kolei rada gminy, regulując zagadnienie zasiłku szkolnego, powinna wypowiedzieć się w kwestii trybu i sposobu udzielania przedmiotowego świadczenia w zależności od zdarzenia losowego. Jednakże konieczne jest, by rada normując sposób udzielania zasiłku szkolnego odniosła się do obu jego form. Tymczasem Rada Miejska w Świętochłowicach, chociaż przewiduje w § 16 ust. 1 regulaminu możliwość przyznawania wspomnianego zasiłku w obu formach, to jednak nie zawarła w treści badanego aktu szczegółowych regulacji co do sposobu udzielania zasiłku szkolnego przyznanego w formie pomocy rzeczowej o charakterze edukacyjnym. Nie sposób uznać, iż delegacja ustawowa w odniesieniu do tej formy pomocy materialnej została wyczerpana poprzez przyjęcie postanowienia § 17 ust. 3 regulaminu.

Należy zaznaczyć, że brak określenia w regulaminie wskazanych w art. 90f przywołanej ustawy elementów obligatoryjnych powoduje sprzeczność z prawem całego aktu (por. wyrok NSA z dnia 11 czerwca 2003 roku, sygn. akt II SA/Ka 472/03, niepubl.). Cytowany przepis jest bowiem normą o charakterze *iuris cogentis*, co oznacza, że niespełnienie którejkolwiek z przesłanek w nim wyrażonych skutkuje zawsze bezwzględną nieważnością aktu wydanego na jego podstawie.

Ponadto w ocenie organu nadzoru regulacje załącznika do uchwały, dotyczące sposobu udzielania zasiłku szkolnego przyznanego w formie świadczenia pieniężnego, są wewnętrznie sprzeczne. W § 16 ust. 2 regulaminu postanowiono, iż zasiłek szkolny przyznaje Prezydent Miasta Świętochłowice w formie jednorazowego świadczenia pieniężnego w wysokości określonej decyzją administracyjną. Z kolei

w § 17 ust. 2 wskazano, iż zasiłek szkolny może być przyznany raz lub kilka razy w roku niezależnie od otrzymywanego stypendium.

Warto również zauważyć, iż zgodnie z § 5 ust. 1 lit. c regulaminu stypendium szkolne może być przyznane m. in. w formie świadczenia pieniężnego. Udzielenie stypendium szkolnego w tej formie nie jest możliwe poprzez refundację poniesionych kosztów. Zatem treść § 13 ust. 1 regulaminu jest niezrozumiała w odniesieniu do wskazanej formy udzielania stypendium szkolnego.

Przyjęcie wymienionych powyżej regulacji (§ 16 ust. 2 w związku z § 17 ust. 2 oraz § 13 ust. 1 w związku z § 5 ust. 1 lit. c regulaminu) narusza zatem przepis art. 2 Konstytucji RP. Wskazana norma konstytucyjna ustanawia zasadę demokratycznego państwa prawnego, z której wynika między innymi obowiązek przestrzegania zasad poprawnego prawotwórstwa. W tym miejscu należy przypomnieć, iż przedmiotowa uchwała jest aktem prawa miejscowego. Ze względu na rangę przepisów zawartych w takim akcie, winien on być zredagowany w taki sposób, by dla przeciętnego adresata był zrozumiały, tzn. by adresat danego przepisu wiedział, w jaki sposób ma się zachować i nie miał żadnych wątpliwości, co do tego jaką regułą postępowania wyznacza dany przepis, zaś organ stosujący ten przepis wiedział, w jaki sposób go zinterpretować. Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu.

Z normatywnego charakteru rozpatrywanej uchwały wynika także konieczność formułowania jej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego. Zatem w treści uchwały nie mogą się znaleźć regulacje nie znajdujące uzasadnienia w normie zawierającej delegację do jej podjęcia, muszą one być zgodne z innymi przepisami prawa a ponadto nie powinny powtarzać kwestii rozstrzygniętych w ustawie upoważniającej lub w innych aktach normatywnych. Stanowisko takie już wielokrotnie zajmował Naczelny Sąd Administracyjny, m. in. w wyroku z 26 maja 1992r. (sygn. akt SA/Wr 310/92, publ. Wspólnota 1993/2/21).

Tymczasem Rada Miejska w Świętochłowicach przyjęła w załączniku do kwestionowanej uchwały następujące niedopuszczalne postanowienia:

- § 5 ust. 4 – gdzie powtórzone zostały zapisy art. 90d ust. 6 ustawy;
- § 6 ust. 1 i 2 – gdzie powtórzone zostały zapisy art. 90d ust. 12 i 13 ustawy;
- § 10 ust. 2 w zakresie słów: „w terminie do dnia 15 września danego roku szkolnego, a w przypadku słuchaczy kolegiów – do dnia 15 października danego roku szkolnego” – gdzie powtórzone zostały zapisy art. 90n ust. 6 ustawy;
- § 11 ust. 2, § 16 ust. 2 w zakresie słów: „w wysokości określonej decyzją administracyjną” i ust. 3 – naruszające art. 107 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (t. jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 267). Przepis ten wskazuje elementy obligatoryjne decyzji, wśród których wymienia m. in. rozstrzygnięcie. Jest ono kwintesencją decyzji, wyraża bowiem rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego przypadku, w kontekście określonych okoliczności faktycznych i materiału dowodowego (wyrok WSA w Olsztynie z 15.10.2009r., sygn. akt II SA/OI 741/09, Legalis). Rozstrzygnięcie powinno być sformułowane w sposób jasny, wyraźny i jednoznaczny, tak aby było zrozumiałe dla stron. Zatem w omawianym przypadku o konieczności wydania decyzji, określającej m. in. miesięczną wysokość stypendium szkolnego, jego formy oraz okres, na który stypendium jest przyznane, przesądza przepis ustawy - nie zaś wola Rady Miejskiej wyrażona w § 11 ust. 2 regulaminu. Zastrzeżenie to dotyczy także § 16 ust. 3 regulaminu, odnoszącego się do wysokości i form zasiłku szkolnego oraz § 16 ust. 2 regulaminu w zakresie słów: „w wysokości określonej decyzją administracyjną”. Z kolei postanowienie § 11 ust. 2 regulaminu dotyczące pouczenia o obowiązku poinformowania Prezydenta Miasta o ustaniu przyczyn stanowiących podstawę przyznania stypendium szkolnego, dotyczy etapu wykonania uchwały - stąd zbędne jest jego zamieszczanie w treści badanej uchwały;
- § 15 ust. 1 w zakresie słów: „w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od wystąpienia zdarzenia losowego, uzasadniającego przyznanie tego zasiłku” – gdzie powtórzone zostały zapisy art. 90e ust. 4 ustawy;
- § 17 ust. 1 – gdzie powtórzone zostały zapisy art. 90e ust. 3 ustawy;
- § 19 ust. 1 – 4 - gdzie powtórzone zostały zapisy odpowiednio art. 90o ust. 4 (z jednoczesną modyfikacją) - 7 ustawy.

Wobec powyższego stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXXVI/410/13 Rady Miejskiej w Świętochłowicach należy uznać za konieczne i uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Nadzoru
Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Świętochłowicach
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) a/a.